Ileana Stanca

MAMEI,

Mamă,ştiu, că nu mă dai la o parte

ca pe o fiică renegată.

Toate visele mele despre

tine îmi vorbesc despre jertfa ta.

Nu o icoană spartă,

găsită ntr-un pot uitat,

în cioburi cândva,

dar acum,restaurată.

Te iubesc, mami!

În ciuda faptului că eşti acoperită,

ca o taină nedescoperită,

pe care aş vrea să o descifrez.

Imaginea ta mi-o redă Racoviță.

Poate , cândva,undeva,

te voi revedea

în toată splendoarea,frumusețea ta...

Mamă,de ce taci?

De ce nu mi-ai spus deschis,

curajoasă adevărul ?

Acum, nu mai sunt fragilități,

sensibilități poetice,doar brutalități.

Nu mai sunt o fetiță,

sunt îngerul din umbră .

M-am oțelit,sunt o fecioară puternică,

femeia cu tâmple de argint,

care se roagă pentru imposibilități,

ascunsă-ntr-o farbă aleasă.

Femeia-fecioară care vede prin om

transparența florilor de mai,

care simte de la distanță,

de unde şi până când...

Pictura pe sticlă

îmi aminteşte de zâmbetul tău,candid.

Noblețea tatălui.

Suferință.

LETARGIE

O stare a lucrurilor,

a spiritului,a trupului:

o amorțeală a gândului,

nedorită stare a lucrurilor,

a spiritului,

a gândului,

a trupului.

Adormirea spiritului,

a cugetului.

Moarte letargiilor,

moarte demonilor!

NAIVITATE

Urcând trepte

negândind la nimic.

Un înger fals,

făcându-ți semne

că urmează o altă treaptă.

Şi tot aşa,

urcând

treaptă după treaptă,

sub călăuzirea unui înger fals,

te trezeşti pe un munte înalt;

izolat,singur,

pierzându-ți identitatea,

pierzându-ți claritatea ;

te găseşti confuz şi dezorientat,

pierzându-ți sensul vieții,

pierzându-te pe tine.

AUTOPORTRET

O oglindă.

În oglindă sunt eu.

Doi ochi,

două mâini,

două picioare,

nimic intermediar.

Nimic nou.

E beznă şi nu pot alerga,

cine mă poate salva?

Mi-e teamă de gândurile,

care-mi trec prin minte!

Doamne,

te poți folosi de ceva dezintegrat,

dezmembrat?

Eliberează-mă ,

de rădăcinile ce cresc în mine,

sunt rădăcini străine!

Isuse scump,

aştept reîntregirea!

ELIBERARE

Să mor

fără să las

în urma mea durere.

Să mor

fără să plângă cineva.

Să mor,

să mor;

uitată-mi fie trecerea!

Să mor,

fruct preschimbat în iubire.

Să mor,

înălțându-mă peste stele,

peste obstacolul vieții mele.

Să mor,

desprinde-mă Doamne,

de acest morman de carne,

eliberează-mi trecerea în eter!